

## BOTANISKA NOTISER.

Lund.

Juni.

1842.

13. *Icones Plantarum novarum vel imperfecte cognitarum Floram Rossicam, inprimis Altaicam, illustrantes edidit Dr C. F. a Ledebour. Tom. 2—5. 1830—34. Heidelberg. Winter. Tab. 101—500. Pag. 28, 28, 26, 28 text. Stor folio.*

Sedan Ref. nu blifvit i tillfälle att beskåda äfven de sednare volymerna af detta vackra, men ytterst dyra arbete (hvar af första volymen utgafs redan 1829 enligt dess titelblad, som följde med femte volymen; på omslaget till alla fasciklarne står 1840; deraf det feltag, hvartill Ref. vid anmälan af första volymen — Lit. Bih. sid. 2 — gjorde sig skyldig), vill han ej dröja att också omnämna dessa, hvilka till plan och utförande i allo öfverensstämma med första bandet, dock äro de flesta figurer i dessa delar ritade efter torra exemplar. — Flera vexter, som äro af specielt intresse för Skandinavien flora finnas här aftecknade. Ref. vill vid detta tillfälle allenast nämna något om några bland de här afritade arter af släktet *Draba*. — *Dr. lactea* Adams tab. 200 är påtagligen samma som *Dr. Wahlenbergii* (hvarmed äfven Ledebour numera i Flora Rossica förenar den); och ehuru beskrifningen i Fl. Altaica uptager att alla håren skulle vara enkla, visa dock de särskildt afbildade bladen mot bladspetsen flera stjernlika hår. — Fig. af *Dr. rupestris* Brown v. *β. altaica* Tab. 260 är ej så utförlig, som man skulle kunnat önska (ett fel, som man äfven kan anmärka mot flera andra bland plancherne, hvilka icke lemna en så fullständig och utförlig analys, som det mycket stora formatet ganska väl kunnat tillåta), men är dock påtagligen den jag (se Bot.

[LIT. BIH. 3.]

Not. 1841 p. 222) kallat *Dr. rupestris*  $\beta$  *stricta* b *hebecarpa*. — *Dr. dasycarpa* C. A. Meyer tab. 264 synes mest närma sig till den form jag uptagit under namn af *D. rupestris* a *laxa* d *intermedia* (l. c. sid. 221), hvilken dock skiljer sig genom stjelkarne, som ända till toppen äro stjernhåriga, och genom skidorna, som äro lansettlika eller aflångt-lansettlika och ej "lato-ellipticæ"; jag anser dock säkert, att *Dr. dasycarpa* utgör en form af *Dr. rupestris*. — *Dr. subamplexicaulis* C. A. Meyer tab. 265 synes något mera afvikande; figuren är äfven mindre fullständig och tillfredsställande. På Dovrefjeld samlade jag 1837 några exemplar i blommande tillstånd af en form med 2—4 ovanligt stora oftast helbräddade stundom glest tandade halftomfattande stjelkblad, som varierade äggrunda och aflånga; genom dessa erhöi denna form ett från öfrige afvikande utseende; blommorna voro till storleken ungefär midt imellan *D. hirta* och *Dr. rupestris*. Denna liknar ej obetydligt *Dr. subamplexicaulis*, från hvilken den dock, utom den längre laxare stjelen, skiljer sig derigenom att stjelen uptill är vanligen betäckt med temligen långa mjuka hår, hvarmed äfven blomskaften särdeles på yttre sidan, ehuru mera spridt, äro beklädda. Som jag ej (likaså litet som Ledebour) fann några fruktbarande exemplar, kan ingenting bestämdt afgöras, äfvensom detta var orsaken hvarföre jag i min upsats öfver de Skandinaviska Draberna i Vet. Ak. Handl. och i Linnæa icke omnämnde denna form. Det torde ej vara ur vägen att anmärka, att man i fråga om Draberna icke alltför mycket bör fästa afseende på stjelkbladen, deras större eller mindre antal och antingen de äro helbräddade eller tandade. — Bland släkten, hvaraf många arter äro afbildade, böra nämnas *Astragalus* och *Oxytropis*, som i så talrika och herrliga former upträda i trakterna kring Altai. Några *Salices* äro afteknade, äfvensom *Carices*, hvaribland en *C. melanantha* synes stå nära *C. atrata*.

14. *Naturgetreue Abbildungen der vorzüglichsten essbaren, giftigen und verdächtigen Pilze, mit besonderer Rücksicht auf die verschiedenen Altersstufen von der ersten Ent-*

*wickelung bis zum ausgebildeten Wachstume. Nach eigenen Beobachtungen gezeichnet und beschrieben von C. A. F. Harzer, Naturalienmaler und Kupferstecher, bevorwortet von Dr L. Reichenbach. 1 Heft. Dresden, Pietzsch & C:o.*  
— Tab. 1—5; pag. 1—8. 4:o h.

Det är hufvudsakligen under de sista decennierna, som man egnat en större upmärksamhet såväl åt svamparne i allmänhet, som isynnerhet åt deras användande som födoämnen. Deras begagnande för detta ändamål är dock i det hänseendet underkastadt fara, att mycket närbeslägtade och äfven till det yttre ganska lika arter icke sällan hafva alldeles motsatta egenskaper, hvarigenom den oerfarne lätteligen kan komma att taga en giftig art i stället för en helsosam och födande; många olyckliga misstag hafva äfven härigenom inträffat. Som det nu i synnerhet är bland de köttiga svamparne, som både gagnande och skadliga förekomma, och dessa endast med största svårighet kunna förvaras eller så prepareras, att de i torkadt tillstånd kunna igenkännas, är det af behovet i hög grad påkalladt, att genom goda naturenliga afbildningar sätta alla i tillfälle att med säkerhet kunna urskilja de nyttiga arterna från de skadliga och giftiga. Under sednare åren hafva äfven flera arbeten med detta syfte utgifvits, hvilka i större eller mindre grad motsvarat sin bestämelse. Äfven det nu ifrågavarande har föranledts af detta behov. Det är beräknadt att utgöra 12 till 16 häften med 5 placher i hvardera samt ett ark text. Det skall innehålla alla allmänt ätliga, de giftiga och misstänkta och sådana som genom sin likhet med de ätbara kunna föranleda förvexlingar, samt slutligen sådana, som genom sin form eller färg kunna under exkursioner ådraga sig särskild upmärksamhet.

Närvarande häfte (det enda hittills utkomna) lemnar figurer på följande arter. Tab. 1. *Agaricus muscarius* L. T. 2. *Boletus scaber* Bull. Tab. 3. *Hydnum tomentosum* L. och *H. imbricatum* L. — T. 4. *Agaricus miniatus* Fr. och *Ag. ochraceus* Bull. — T. 5. *Ag. Phalloides* Fr. — Texten lemnar, jemte ett kort förord af Prof. Reichenbach och ett något län-

gre af Författaren, kort beskrifning af släktet *Agaricus* och sektionen *Amanita*, utförligare beskrifning på *Ag. muscarius*, jemte vigtigare synonymer, dess förekomst, dess skillnad från de arter, hvarmed den kan förväxlas, dess verkan och förklaring öfver tabellen; hvarefter början till beskrifning öfver släktet *Boletus* lemnas. — Hvad figurerna angår, äro de kolorerade och synes vara väl träffade, arterna framställas i alla sina utvecklingsgrader (hvilket är mycket berömvärdt) och de särskilda delarna äro hvar för sig afbildade. Arbetet förtjenar upmärksamhet och rekommendation. Det yttre är mycket snyggt och priset 1½ Thaler synes ej öfverdrifvet i jemförelse med hvad någorlunda nitida planchverk nu för tiden pläga kosta.

15. *Linnæa. Herausgegeben von D. F. L. Schlechtendal. 15:r Band, 5—6 Hefte. Halle 1841.* (se sid. 16.)

23. *Abietinæ Horti Regii Botanici Berolinensis cultæ; recensitæ a H. Fr. Link (p. 481—545); ad Abietinæ &c. observationes superiores in itinere italico factæ (p. 704).* Efter diagnosen på familjen och några anmärkningar öfver de olika sätt, hvarpå olika författare upfattat och förklarat blomdelarne, framställas de särskildta släktena med sina arter. Åtta släkten antagas: 1. *Pinus*: Folia adultiorum fasciculata marginibus in cylindrum componendis, vaginulis cincta. Monoica. Amenta masc. ad basin ramorum juniorum. Strobilus bracteis non excrescentibus, tandem obsolete, squamis apice verruca tetragona aut semitetragona. Härunder uptagas 29 arter fördelade i 5 sektioner efter antalet af barr i hvarje fascikel. Vid hvarje art anföras diagnos, hufvudsakligare synonymer, fädernesland, beskrifning och anmärkningar, samt varieteter. *Pinus silvestris* beskrifves som första arten med flera varieteter. — 2. *Picea*: Folia solitaria. Monoica. Amenta masc. ad basin ram. juniorum. Strobilus bracteis non excrescentibus, demum obsolete, squamis persistentibus, apice deplanato; med 10 arter, hvaribland *P. excelsa* Lam. (*Pinus Abies* L.) — 3. *Abies*: Folia solitaria plana. Monoica. Amenta masc. axillaria in ramis adultis. Strobilus bracteis & squamis maturo semine deciduis; —

8 arter. — 4. *Larix*: Folia fasciculata tandem solitaria, plana. Monoica. Amenta masc. in apicibus gemmarum. Strobilus squamis planis bracteisque persistentibus; — 4 arter. — 5. *Cedrus*: Folia fasciculata, tandem solitaria, plana. Monoica. Amenta masc. in apicibus ramorum. Strobilus bracteis tandem oblitteratis, squamis persistentibus, apice verruca deplanata; — 2 arter. — 6. *Cunninghamia*: Folia solitaria, polysticha, plana. Monoica. Amenta masc. in apicibus ramorum aggregata; antheræ sub crista 3. Strobili plerumque terminales sessiles; bracteæ cum squamis connatæ; — 1 art. — 7. *Araucaria*: Folia solitaria, polysticha, plana. Dioica. Amenta masc. in apicibus ramorum solitaria; antheræ 12—28 elongatæ. Strobili terminales sessiles; — 2 arter. — 8. *Eutacta*: Folia solitaria polysticha, arborum juniorum compressa, nervo utrinque laterali. Dioica; — med 2 arter.

21. *Über drei verschiedene Systeme des Tanggewebes.* Vom Dr. Kützing (p. 516—552). Förf. utgår från L. C. Trevirani redan 1805 framställda riktiga åsigt, att konfervtråden består af 1:o det yttersta oafbrutna röret; 2:o derinom tjockväggiga trådförmigt sammanvuxna celluler; 3:o finare tunnare celluler, som inneslutats af nyssnämnda; och 4:o mer eller mindre grönfärgade småkuler, som äro fästade vid sistnämnda cellulers inre vägg. Dessa 3 sista antager Förf. såsom elementarorganer, som med afseende på både substans och utvecklingsförmåga sinsimellan äro skiljda. Han beskriver dem sålunda. Den yttre tjockväggiga cellen, som han kallar *Gelincell*, är i oförändradt tillstånd alltid färglös; färgas ej af jodin, blir oförändrad af svaga syror och utspädd sprit; torkad drager den sig tillhopa, men i vatten upmjukas den alltid åter fullkomligt. Genom kalilut förvandlas den ej i amylosubstans. — Den inre tunnväggiga cellen, af Förf. kallad *Amylidcell*, är antingen färgad eller färglös, af jodin får den merändels en brun färg, svaga syror och sprit åstadkomma en hastig kontraktion, som äfven genom blotta torkandet framkallas, men ej i något fall åter uphäfves genom upmjukning i vatten; medelst kalilut förvandlas den i amylosubstans. — Amylidcellens klotformiga eller korniga innehåll

består af antingen stärkelse- eller gummi-kulor och erhåller af jodin blå, violett eller brun färg. Förf. kallar det *cellkärna* eller *gonidier*. Finnes blott en sådan, kallar han cellen monogonimisk, i annat fall polygonimisk. Mångfalden af dessa elementarorganers form, ömsesidiga förbindning och graden af deras utveckling bestämman den sammansatta algbyggnadens tallösa former. — Dessa tre elementardelar föra sinsimellan ett mer eller mindre sjelfständigt lif, så att än den ena än den andra är mera utvecklad på öfriges bekostnad. Föreningen dessa 3 bildningar imellan eger på ett bestämdt sätt rum, och merändels så att blott de likartade grundformerna förbinda sig til sammansatt algbyggnad. Härpå bero algväfnadens tre systemer: Gelincellernas (= Parenchyma), Amylidcellernes (= Epenchyma) och cellkärnornas (= Perenchyma). Bland dessa framstår det sistnämnda i allmänhet vanligast, derefter epenchyma; det rent utvecklade parenchyma framträder hos ett vida mindre antal Alger och är isynnerhet utbildadt hos *Rhodophyci* (dit *Dellesseria* hör) och *Chondrophylli* (*Sphæroc. confervoides*, *Phyllophora*, *Thamnophora*). — Hos *Champia*, *Chondria* &c. är deremot amylidssystemet öfvervägande. — Perenchyma förekommer allenast hos monogonimiska celler; t. ex. hos *Rhodomela scorpioides* (*Helicothamnium* Kütz.) — Allteftersom blott ett bland dessa systemer eller de tillhopa bland och jemte hvarandra upträda, skiljer Förf. mellan isomerisk och heteromerisk algväfnad. Den sistnämnda förekommer oftast, och då är centrallagret parenchymatiskt eller epenchymatiskt, kortikallagret deremot perenchymatiskt; omvända förhållandet inträffar aldrig. — Förf. anförer slutligen några anmärkingar rörande algernas frukter. De mogna sanna frön hos äkta otvifvelaktiga alger äro antingen bruna (*Protococcus*, *Vaucherier*, *Conferver*, *Nostochiner* och alla, som vanligen hänföras till *Fucoideæ*), eller röda (*Ceramieerna* och *Flordeerna*). De förra hafva alltid blott ett slag af frukt; de sednare hos olika individer olikartade frukter men med lika bildade frö; med anledning häraf kallar Förf. de förra *Isocarpeæ*, de sednare *Heterocarpeæ*. Hos dessa sednare utvecklas ena fruktslaget ur central-, det andra ur kortikal-

gret. — I det större arbete Förf. har under händer, skola alla dessa förhållander utförligare utvecklas.

25. *Über Chondrilla stipitata och tuberosa, von C. H. Schultz* (p. 553—560). Blott uplysningar af synonymien.

26. *Anemonarum revisio, auctore G. A. Pritzel* (p. 561—698 och 6 plancher). Monografi öfver släktet *Anemone* (deri inbegripna *Pulsatilla* och *Hepatica*). Efter framställningen af slägt-karakter och beskrifning, äfvensom af dess egenskaper och geografiska utbredning, öfvergår Förf. till arterna, hvilka delas i 7 sektioner (de 6, som DeCandolle redan antagit, och *Hepatica*). Mellan dessa äro fördelade de 73 arter, hvilka Förf. anser säkra och kända, hvarefter kommer en art (*A. integrifolia* Spr.), hvilken är osäker till och med till släktet; till slut upräknas 21 arter, som icke äro tillräckligen kända, äfvensom några, hvilka icke höra till släktet. Under hvarje art framställas diagnos, temligen utförliga synonymer, varieteter och utförlig beskrifning, hvarefter följer noggrann framställning af artens geografiska utbredning, och slutligen anmärkningar. På planchererna äro afbildade dels några arter, dels bladformer. — Den monografi är särskildt aftryckt och i bokhandeln tillgänglig.

27. *De Artemisia virente Mönchii deque Santonica Linnæi epistola ad Wenderothium, Besser* (p. 699—703.)

28. *Catalogus plantarum, quas in itinere per Caucasum, Georgiam Armeniamque annis 1836—37 collegit Carol. Koch* (p. 705—723). Fortsättning från ett föregående häfte af detta band. Här genomgås *Resedæ—Papilionaceæ*; åtskilliga nya arter beskrivas, hvarjemte äfven anmärkningar vid redan förut kända bifogas; bland annat yrkas att slägterna *Lathyrus* och *Orobus* måste förenas.

29. *Lactuca auctore C. H. Schultz* (p. 724—726). Släktets karakter upgifves och sektioner samt underafdelningar framställas jemte namnen på de arter eller former, som höra under hvarje.

30. *Über Ceramium Ag. von Kützing* (p. 727—746). Efter att hafva antydt att en mängd olika arter och former äro förblandade under de få arter af *Ceramium*, som hittills upstälts,

stadfäster Förf., till följe af egna observationer, hvad Crouan och J. Agardh publicerat rörande Ceramii-fröens groning, och har Förf. varit i tillfälle att utsträcka sina försök längre än nämnde forskare. Derefter framställles Ceramiernas byggnad och fruktens beskaffenhet. Med ledning häraf sönderdelas släktet *Ceramium* Ag. i följande nya genera: *Hormoceras* Kg., *Gongroceras* Kg., *Echinoceras* Kg., *Acanthoceras* Kg., *Ceramium* Kg., *Centroceras* Kg. och *Spyridia* Harw., hvilka diagnostiseras, äfvensom de under hvardera bland dem hörande arter.

31. *Bemerkungen über den anatomischen Bau der Casuarinen, von H. R. Göppert* (p. 747—756 och en planch). Ehuru mycket dessa i fråga om habitus öfverensstämma med *Coniferæ*, afviker dock den inre byggnaden helt och hållet. Det märkvärdigaste härvid är, att dessa stammar icke framvisa några årsringar; ty såsom sådana kunna de konsentriska ringar, som i dem förekomma, så mycket mindre betraktas, som t. ex. en 3 år gammal stam innehöll icke mindre än 45 dylika. Rummet tillåter ej att här fullständigt redogöra för den i afhandlingen framställda och genom teckningar åskådliggjorda inre byggnaden.

Ett fullständigt register öfver alla i denna årgång uptagna vextnamn meddelas p. 757—780.

I den vid nu ifrågavarande 2 häften bifogade *Literaturbericht* (p. 161—170) refereras innehållet af en holländsk naturhistorisk tidskrift.

---

16. *Annales des Sciences naturelles rédigées pour la Botanique par Ad. Brogniart & Guillemin. Tome 16:me. Paris 1841. 8:o.*

1. *Observations sur le genre Elaphomyces, & description de quelques espèces nouvelles, par L. R. & C. Tulasne* (p. 5—29 och tab. 1—4). För denna afhandling redogöres under en egen rubrik.

2. En anmälan af *Histoire physiologique des plantes d'Europe, par J. P. Vaucher* (p. 29—34).

3. *Revisio Cellidum genuinarum auctore E. Spach* (p.



34—42). Slägtet delas i 3 sektioner: 1. *Lotopsis* med 2 arter *C. sinensis* Pers. och *C. australis* L. — 2. *Leiopyrena* med arten *C. Tournefortii* Lam. — 3. *Proteophyllum* med *C. crassifolia* Lam., *C. occidentalis* L., *C. Audibertiana* Sp. och *C. Missisippiensis* Bosc. — *C. caucasica* Willd. och *C. pumila* Pursh äro ej nog kända af Förf., och åtskilliga arter uppräknas som han ej sett.

5. *Note sur les Ulmacées, par E. Spach* (p. 43—47). Sedan Förf. i korthet genomgått de olika sätt, hvarpå *Ulmaceæ* i sednaste tider blifvit delade och olika hänförde, framställer han de grunder, hvarföre han anser sådant strida mot naturen, hvar- efter han visar, att *Ulmaceæ*, ehvad de betraktas som egen fam- ilj eller som en underafdelning af *Urticeæ*, kunna fördelas i 2 grupper: *Ulmideæ* och *Celtideæ*. De förra kunna vidare in- delas i *Ulmæ* med släktena *Ulmus* och *Microptelea*, samt *Pla- nereæ* med *Planera* och *Zelkova*. — *Celtideæ* utgöras af *Cel- tis* och sannolikt äfven *Mertensia* och *Sponia*.

5. *Animadversiones botanicæ, indici seminum Hortibot. imperialis Petropolitani, anno 1840, additæ; auctoribus F. E. L. Fischer, C. A. Meyer & J. L. E. Avé-Lallemant* (p. 48—60). Innehålla dels beskrifningar på nya arter och former, dels anmärkningar vid förut bekanta. Något för Skandinavians flora speciellt intressant förekommer dock icke deribland.

6. *Description du Jaubertia, nouveau genre de la fa- mille des Rubiacées, par J. B. Guillemin* (p. 60—61). Busk- aktig vext från Arabien med en art.

7. *Note sur les fruits aromatiques du Leptotes bico- lor, par Ch. Morren* (p. 62—64). Bland Orchideerne har man icke känt några aromatiskt luktande frukter hos någon utom Va- niljen; förf. har äfven funnit sådana hos nämnda nya art från Brasilien; men här är det icke, såsom hos vaniljen, pulpan som sprider den angenäma lukten, utan sjelfva pericarpium.

8. *Seconde mémoire sur la famille des Myrsinacées, par Alph. De Candolle* (p. 65—97, tab. 5—7). — *Troisième mémoire* (p. 129—176, tab. 8—9). I den förra bland dessa framställas dels principerna för familjens indelning i släkten och

sektioner, dels-karakterer för nya släkten och arter; i den sednare bestimmas de gränсор, som böra fastställas för denna familj, hvarvid jemförelse med de närbeslägtade anställes.

9. *Notes sur les Coryllus, par Ed. Spach* (p. 98—108). Slägtets larakterer framställas utförligt; tre sektioner antagas: 1. *Avellana* med arterna *C. Colurna* L. och *C. Avellana* L.; 2. *Tubo-Avellana* med *C. tubulosa* Willd. och *C. rostrata* Hort. Kev.; 3. *Acanthochlamys* med *C. ferox* Wall.

10. *Seconde centurie de plantes cellulaires exotiques nouvelles, par C. Montagne* (p. 108—128, 266—281, tab. 16—17). I denna afhandling, hvars början är intagen i dessa annaler för 1840, meddelas dels diagnoser och beskrifningar öfver nya arter, dels anmärkningar öfver förut kända. Här framställas först några svampar från Guiana, såsom tillägg till de förut meddelade; derefter följa *Hepaticæ* från samma trakt; vidare *Bysaceæ* och *Lichenes* från Guiana; hvarpå följa "Cryptogamæ Brasilienss" samlade dels af Guillemin dels af Riedel; några afrikanska arter, samlade af Leduc, beskrifvas äfvenledes; samt till slut trenne nya kryptogamer samlade i Ostindien af Perrottet; dessa äro tvenne svampar *Phallus aurantiacus* n. sp.; *Calathiscus Sepia* n. g. & sp. närmast *Ascroë*; samt *Symphyodon Perrottetii* ett nytt mosslägte med en art; detta hör till *Neckera-cææ*; dessa trenne sistnämnde äro afbildade.

11. *Études phytologiques, par M. le Comte de Tristan; deuxième mémoire. Caractères & disposition des divers tissus végétaux dans la tige* (p. 177—221, tab. 10—12). Som det är mycket svårt, hufvudsakligen för den egna terminologi, som Förf. begagnar, att redogöra för de i denna uppsats af Förf. framställda åsigter, utan att äfven redogöra för innehållet af den första memoiren, som är införd i tomen 14 af annalerna, hvilket band Ref. för ögonblicket ej har till hands, så anser ref. sig för närvarande böra lemna den till sides. En stor del upptages af observationer på byggnaden hos enskilda vexter.

12. *Observations sur quelques parties de la fleur dans le Dipsacus silvestris Mill. & dans l'Helianthus annuus L., par P. Duchartre* (p. 221—234, tab. 13). Utgående från den

åsigten, att det är af högsta vigt för erhållandet af ernoggrann och säker kunskap om vextdelarne och deras betydelse, att icke allenast studera dem i deras fullt utbildade tillstånd, utan följa dem med oafbruten upmärksamhet ifrån deras början och under hela deras progressiva utveckling, något som han i synnerhet i fråga om blomman och alla dess delar anser kunna leda till intressanta resultat, har Förf. företagit flera cylika observationer, hvaraf han här meddelar en öfver blomddarne hos *Dipsacus silvestris* och *Helianthus annuus*. Han framställer utförligt hela utvecklingsserien hos dessa båda och kommer genom deras jemförelse till det resultat, att båda hafva såväl en calyx som en calyculus; men dock med den skillnad, att calyx hos *Dipsacus* bibehåller den öfre delen fri och hel då den deremot slutligen hos *Helianthus* nästan helt och hållet sammanvexer med nedra delen af blompipen och dess fria del reduceras till hår, hvilka bekläda denna del af pipen, hvilka man dock kan finna ej egentligen och ursprungligen tillhöra densamma, emedan blompipen, der de äro fästa, är upsvälld och tjockare, tydligen till följe af ett främmande organs vidveining. Såsom calyculus hos *Helianthus* betraktar förf. de tveme borstformiga fjäll, som utgå från kanterna af fröet; dessa anser han egentligen vara bracteer, hvilkas nedra del är hel och hållen fastvuxen vid fröet. — Med anledning af denna observation är han benägen hos *Compositæ* antaga två slag af pappus; det ena, som kan kallas *calycinalis*, häldas af blomfödrets bräm och är oftast upplöst till enkla eller greniga hår; det andra, för hvilket han föreslår namnet *P. bractealis*, uppkommer genom små bracteer, hvilka till hela sin längd äro vidvuxna fröet, men ofvanför det framstå som fria fjäll eller borst. Dessa båda slag kunna till och med (såsom hos *Helianthus*) på en och samma gång förefinnas jemte hvarandra. Oftast förekommer dock *P. calycinalis* ensam, och det är sannolikt att det endast är i så fall, som den utvecklar sig så betydligt som vi finna hos en mängd till denna familj hörande vexter.

13. *Description de quelques espèces nouvelles de Champignons, par J. H. Lévillé* (p. 235—242, tab. 11—15). Ref.

vill anföra diagnoserna på de här beskrifna och afbildade nya arterna, hvilka alla äro samlade i Frankrike. — *Angiopoma* n. g. Perithecium membranaceum subcoriaceum cyathiforme, ore circulari debiscens, epiphragmate fugaci tectum. Thecæ septatæ pedicellatæ. — *A. campanulatum*: gregarium; peritheciis elongatis obconicis atris hirsutis. (Versaille. Ad semina Bromi sterilis). — *Cantharellus anthracophilus*: solitarius niger tenax; pileo carnoso submembranaceo nudo depresso, lamellis distantibus dichotomis; stipite farcto gracili glabro radiculato. (Nivernum, ad terram adustam in silvis). — *Aggaricus (Coprinus) erythrocephalus*: cæspitosus, pileo conico-campanulato sericeo striato cinnabarrino, lamellis confertis fuscis tandem nigris, liberis; stipite nudo pileo dilutiore. (Paris ad terram gypsaceam, vere). — *Agaricus (Mycena) discopus*: gregarius minimus albus, pileo campanulato membranaceo striato suffuraceo, lamellis adnatis; stipite tenui piloso (pilis erectis) basi dilatato. (Bellocum, in umbrosis ad fructus deciduos Coryli Avellanæ). — *Phlebotophora* n. g. Hymenium inferum tenax venosum cum pileo carnoso-coriaceo concretum; venis dichotomæ-ramosis. *Phl. campanulata*: gregaria l. solitaria; pileo campanulato obtuso lævi viscoso albo-lutescente; hymenio a stipite discreto rufo; venis tenuissimis dichotomis; stipite pleno nudo albo deorsum attenuato. — Odor gravis, sapor ingratus. (Paris; ad terram sub pinis; autumnus). — *Cyphella* (charact. reform.): Receptac. simplex membranaceum concavum vasculiforme intus fructificans; hymenium læve tenue; basidia tetrapora. *C. Taxi*: gregaria, sessilis campanulato-cernua villosa alba intus umbrina. (Ad truncum Taxi baccatæ; vere, aut.). Förf. anser att detta slägte närmast nalikas till *Cantharellus*. — *Helvella Ephippium*: gregaria, villosa cinerea; pileo 2—3-lobo deflexo libero; stipite cylindrico lævi farcto. (Paris, ad terram in graminosis; æstate). — *Uredo Oxalidis*: hypophylla; cæspitulis sparsis punctiformibus fuscis cum macula albo-flavescente circumscriptis; sporis globosis lævibus nebulosis pedicellatis. (Nivernum, in fol. Oxal. strictæ; autumnus). — *Peziza (Aleuria) azurea*: gregaria; cupula hypocrateriformi lævi azurea; stipite crasso sulcato albicante. (Paris,

ad terram in silvis; vere). — *Tremella auricula* Jude Lin. var. *nidiformis*: subcaespitosa, nidiformis, latere adfixa velutina castanea intus fusca. (Nivernum, ad truncos mortuos Salicis albæ; vere).

14. *Note sur les Ostrya, par E. Spach* (p. 213—248): Efter att hafva framställt en utförlig släktkarakter och beskrifning på latin och åtskilliga anmärkningar i fråga om de punkter, hvori de af Förf. lemnade karakterer afvika från andra författares, karakteriseras kortligen arterna, hvaraf allenast två antagas; *O. italica* Micheli (*O. vulgaris* Willd., Carpius Ostrya L.) och *O. virginica* Willd., vid hvars karakterer ifvenledes lemnas anmärkningar.

15. *Notes sur des Carpinus, par E. Spach* (p. 248—254). Förf. går till väga i denna upsats på alldeles samma sätt som i den föregående. Han framställer flera anmärkningar och rättelser vid de af andra författare framställda karakterer. Följande species antagas: *C. Betulus* L.; *C. americana* Michaux; *C. orientalis* Lam.; *C. viminea* Wallich; *C. faginea* Lindl.

16. *Monstruosités de l'Antirrhinum majus observées par M. Delafons, baron de Melicocq.* (p. 254—256). Här upräknas en hel mängd monströsa bildningar af särskilda blomdelar hos denna art; de flesta bestå i sporbildningar.

17. *Observations sur le Tamarix gallica L., par P. B. Webb* (p. 257—266). Denna upsats är af Förf. sjelf öfversatt ur Journal of Botany. Förf. har genom sina forskningar kommit till det resultat, att tvenne skiljda arter af författarne sammanblandats under *T. gallica*, nemligen: *T. gallica* L. (vera) till hvilken såsom synonymer hänföras *T. canariensis* Willd., Link, DC, *T. senegallensis* DC., *T. (gallica) narbonnensis*, *canariensis*, *nilotica*, *arboorea* Link in Linnæa; har utbredd vextkrets, kring hela Medelhafvet, Kanariska öarne, Senegal, &c. Andra arten är *T. anglica* med *T. (gallica) subtilis* Link l. c. såsom synonym; vexer endast i England och Frankrikes vestra kust. — Dessa arter äro beskrifna, hvarjemte åtskilliga anmärkningar öfver släktkarakteren äfven i upsatsen äro framställda.

18. *Révision des Juniperus, par E. Spach* (p. 282—

305). Efter att hafva visat nödvändigheten att inom detta släkte antaga underafdelningar motsvarande Tournefforts släkten *Juniperus* och *Cedrus*, upgifver Förf. de karakterer, hvarigenom dessa sektioner utmärka sig, äfvensom många anmärkningar öfver förinterligheten hos de delar, från hvilka man hittills sökt hämta ämnen till arternas särskiljande. Han öfvergår derefter till arterna; dessa delas i 2 sektioner: 1. *Oxycedrus* Sp. (*Juniperus* Tourn.) med arterna: 1. *J. drupacea* Labill. (Libanon); 2. *J. communis* L. med formerna  $\alpha$ . *vulgaris*,  $\beta$ . *arborescens* (i. *suecica* Mill.);  $\gamma$ . *montana* (*J. nana* Willd., *J. sibirica* Bergsd.);  $\delta$ . *alpina*;  $\epsilon$ . *macrocarpa* (*J. macroc.* Sibth. & Sm.);  $\zeta$ . *hemisphærica* (*J. hemisphær.* Presl.); 3. *J. Oxycedrus* L. — II. *Sabina* Sp. (*Cedrus* Tourn.) med arterna: 4. *J. recurva* Hamilt.; 5. *J. squamata* Don; 6. *J. prostrata* Pers.; 7. *J. frœida* Sp. (*J. Sabina*, *virginiana* & *thursifera* L.) med en mängd varieteter; 8. *J. Bermudiana* L.; 9. *J. phœnicæa* L. med *J. Lycia* L. som var. — Derefter meddelas en förteckning på tvifvelaktiga eller ofullkomligt beskrifna arter, och slutligen Index synonymorum.

19. *Præmissa in Floram cryptogamicam Javæ insulæ, Fasc. 1. Auctore F. Junghuhn* (p. 306—320). Utur detta arbete, som är infördt i en Holländsk journal, lemman här den utmärkte mykologen Montagne ett utdrag innehållande diagnoser på alla de deri beskrifna (och till en del afbildade) nya arter af svampar, beledsagade med kortare anmärkningar.

20. *Rapport sur un mémoire du Payen, intitulé: Nouveaux faits relatifs aux développemens des végétaux: par M. de Mirbel* (p. 321—328). Memoiren var inlemnad till Académie des sciences, som utnämnet en kommission, hvaribland Mirbel, för att granska den och yttra sig öfver dess värde. Detta yttrande har utfallit ganska fördelaktigt. Payen hade till hufvudsakligt föremål för sin afhandling gjort undersökningen af upkomsten, beskaffenheten och fördelningen af de mineraliska ämnen, som kristallform förete sig hos många växter. Såsom allmän lag uppställer han, att de mineraliska ämnen, som förekomma hos växterna, äfven då de antaga polyedriska kristallinska

former, äro icke isolerade eller liksom på lyckträffkringspridda, utan afsättas alltid inom celluler af en organisk väfnad, som bestämman och begränsa deras agglomeration.

21. *Evidence du mode respiratoire des feuilles de Nelumbium*, par Raffeneau-Delile (p. 328—332),

22. *Remarques à l'occasion d'une communication recente de M. Raffeneau-Delile concernant la respiration de Nelumbium. Lettre de M. Dutrochet* (p. 332—333);

23. *Réponse à une réclamation de M. Dutrochet, concernant des expériences sur le Nelumbium*, par Raffeneau-Delile (p. 333—335); och

24. *Réplique de M. Dutrochet* (p. 335—341). Delile hade gjort observationer på bladen af *Nelumbium*, till följe af hvilka han ansåg sig föranlåten antaga, att luft inandas genom den sammetslika bladytan och utandas genom stomata. Dutrochet påstod, att detta ej vara annat, än hvad han flera år förut observerat och publicerat rörande *Nymphæa*. Det är denna strid, som utgör föremål för dessa uppsatser, för hvars innehåll torde vara öfverflödigt närmare redogöra.

25. *Note sur le Boreava, nouveau genre des Crucifères*; par le Comte Jaubert & Ed. Spach (p. 341—344). Diagnos och utförlig beskrifning lemnas öfver detta slägte, hvaraf hittills blott en art *B. orientalis* är känd. Den har hemma i Frygien och Armenien. Slägtet hör till afdelningen *Isutideæ*, oaktadt dess kotyledoner äro conduplicata, en karakter, som DeCandolle väl främkanter nämnde grupp, men som dock enligt Förf. tillkomma många dithörande arter.

26. *Note sur les époques de la végétation en diverses contrées*, par Auguste de Saint-Hilaire (p. 345—346). Under en resa för flera år sedan hade Förf. d. 1 April i Brest lemnat Persiketräden utan blommor och blad; 8 dagar sednare fann han dem i Lisabon i full blomning; den 25 var persikans frukt redan knuten på Madera och säden i ax; den 29 fann han på Teneriffa persikerna fullt mogna och säden skördades. Hösten 1840 gjorde Förf. en resa till Norge; den 10 Aug. skars hafren kring Orléans, d. 23 mellan Beauvais och Saint-Omer,

den 31 mellan Hamburg och Lybeck; d. 21 Sept. såldes ännu körsebär i Köpenhamn; d. 6 Sept. slutade man hafreskörden i trakten af Kristiania; mellan d. 10 och 18 Sept. såg Förf. alltjemnt öfversamma under resan mellan Kristiania och Trondhjem (öfver Rörås), äfvensom under återresan mellan dessa städer (öfver Dovrefjeld). — Vegetationen kring Kristiania visade sig d. 10 Sept. ungefär på samma ståndpunkt som i Frankrike under sista veckan af nämnde månad; vid Rörås d. 14 sådan som i mellersta Frankrike i början af November; i kring Gulelven d. 20 Sept. såsom på nämnde trakt de sista veckorna af Oktober, och på Dovrefjeld d. 22 Sept. sådan den vid Sologne visar sig midt i December.

27. *Plantæ Aucherianæ orientales enumeratæ cum novarum specierum descriptione, auctore E. Boissier* (p. 347—377). Aucher-Eloy, som företagit mångfalldiga resor i Grekland, europeiska och asiatiska Turkiet, Persien, Östra Arabien och Egypten, hade derunder samlat en stor mängd växter (öfver 4000 species), hvilka blifvit fördelade till de särskilda subskribenterna. Det är dessa växter, som Förf. till denna uppsats företagit sig att granska och beskrifva. Här upräknas 131 arter hörande till *Ranunculaceæ* — *Fumariaceæ*. Deribland äro en mängd nya arter, öfver hvilka meddelas diagnoser och beskrifningar.

28. *Novarum generum Cruciferarum diagnosis, ex plantarum Aucherianarum enumeratione excerpta. Auct. E. Boissier* (p. 378—382). Som den delen af försettningen af nyss refererade uppsats, som innefattar *Cruciferæ*, ej i detta band kunde inrymmas, hafva blott diagnoserna öfver 11 nya släkten inom denna familj här meddelats.